

LECLERCQ, Mathieu M.J.J., procureur-generaal bij het Hof van Cassatie (Herve 30 januari 1796 - Brussel 15 maart 1889).

Lid van het Nationaal Congres in 1830, daarna parlamentslid en minister.

Was met Charles de Bavay een der voornaamste woordvoerders van degenen die zich, na de zaak-Karsman, tegen iedere vernederlandsing van het gerecht kantten. Dat kwam tot uiting in een opzienbarende rede die hij in 1864 in de Académie Royale uitsprak onder de titel *Sur l'Usage des Langues parlées en Belgique*: een naar de vorm zeer gematigd betoog waarin nochtans de Vlaamse eis radicaal werd genegeerd. Volgens Leclercq impliceert artikel 23 van de Grondwet dat geen enkele Belg in om het even welk gebied van het land van om het even welk ambt uitgesloten mag worden om b.v. het feit dat hij nederlandsonkundig is. Leclercq pleitte eveneens voor de eentaligheid van het leger. In de eis tot vernederlandsing zag hij een gevaar en een bedreiging voor de eenheid van het land. Dit betoog maakte grote indruk. Het vertolkte geheel de opvattingen van de verfranste bourgeoisie, die de bestaande toestand wenste te bestendigen en zich tegen iedere vernederlandsing verzette. Leclercqs woorden werden nochtans heftig bestreden, tot in de schoot van de academie zelf, door Kervyn de Lettenhove en Snellaert.

LITERATUUR: *Une Lignée de Juristes* (1942); - M.A. Piron, *Le procureur général Leclercq, membre de la Constituante, ministre, magistrat* (1944).

MARCEL DENECKERE